

## Bilag 20.

### SPAREKASSERNES DATACENTRALER DE DANSKE PROVINSBANKERS FORENING

København, den 12. februar 1969.

#### Vedrørende merværdiafgiftstilsvaret for bogføringsarbejde i provinsbankernes og sparekassernes bogføringscentraler.

Momsnævnet traf den 19. december 1968 i sag 178/1968 en afgørelse i en sag rejst af provinsbankforeningen og Sparekassernes Datacentraler, hvorefter det bogføringsarbejde, der udføres af Sparekassernes Datacentraler og de af en række provinsbanker i samarbejde oprettede bogføringscentraler for de tilsluttede pengeinstitutter, var omfattet af afgiftspligten efter momslovens § 2, stk. 2, pkt. h, om momspligt blandt andet af elektronisk databehandlingsarbejde. Begrundelsen for afgørelsen var, at det af centralerne udførte arbejde, uanset om dette kunne anses for bogføringsarbejde, hvilket ifølge merværdiafgiftsloven ikke er afgiftspligtigt, udelukkende eller næsten udelukkende foretages ved elektronisk databehandling, som er afgiftspligtig. Som et grænsetilfælde kan det nævnes, at revisorer, der udfører bogføringsarbejde ved hjælp af elektronisk databehandling, er blevet fritaget for at opkræve moms, nævnets afgørelse nr. 59 (hæfte nr. 2, side 7).

Sparekassernes Datacentraler og provinsbankernes bogføringscentraler, der er oprettet som foreninger af en række sparekasser og banker landet over på initiativ af Danmarks Sparekasseforening og De danske Provinsbankers Forening, har som formål at udføre den bogføring for de tilsluttede pengeinstitutter, som er nødvendig for opfyldelsen af kravene i bogføringsloven og bank- og sparekasselovgivningen til bankernes og sparekassernes bogførings- og konteringsrutiner. Der kan herved henvises til vedlagte fotokopi af en udtalelse af 20. september 1968 fra Tilsynet med banker og sparekasser, indhentet til brug for sagen for momsnevnet. Som det forudsætningsvis fremgår af tilsynets udtalelse, har baggrunden for oprettelsen af bogføringscentralerne

været en rationalisering og modernisering af sparekassernes og bankernes bogførings- og konteringsarbejde ved udnyttelsen af moderne datateknik på elektroniske databehandlingsanlæg. På grund af de betydelige udgifter, der er forbundet med anvendelsen af sådanne anlæg, hvad enten der er tale om køb eller leje, er det imidlertid kun ganske få større banker og sparekasser, der på et rentabelt grundlag selv kan etablere bogførelse på EDB-anlæg, og et samarbejde mellem banker og sparekasser, der ikke var store nok til på økonomisk rentabelt grundlag selv at anvende disse anlæg, blev derfor etableret ved oprettelse af bogføringscentralerne.

Banker og sparekasser er efter momsloven ikke afgiftspligtige virksomheder og er efter bank- og sparekasselovgivningen udelukket fra at udøve anden virksomhed end den i disse love angivne. På denne baggrund synes det ikke rimeligt, at en i realiteten rent intern funktion, som består i registrering og bogføring af bilagsmateriale, og som er et nødvendigt led i en ellers ikke momspligtig virksomhed, skal undergives merværdiafgift. Dette må gælde, selv om arbejdet udføres i fællesskab mellem flere banker eller sparekasser, idet dette fællesskab ikke har eksistens udover opgaven at foretage bogføring for de tilsluttede pengeinstitutter.

Begrundelsen for selvstændigt at pålægge elektronisk databehandling momspligt efter lovens § 2, stk. 2 h, er ifølge tolddepartementets redegørelse 1964 side 44 f.n., at elektronisk databehandling i det væsentligste udføres for erhvervslivet, der er undergivet momspligt, og at det for at undgå dobbeltbeskatning af erhvervslivet er nødvendigt via momspligt på databehandling at kunne give fradrag for indgående moms, samt at databehandlingsvirksomhederne ved at blive